

MS 10068

מחברת דוד בן יוסף [בלומנשטאל] לכבוד
תלמידו.

Blumenthal, David.

1803.

System no. 0087654

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

Ms 10068

(87654)

מחברת דוד בן מהו יוסף!

לכבוד תלמידו היקר והמשכיל. הבה מאיר בן הנגיד
והטפסר כה' משה יהי' נגזע משה בשמן המשחה *
בעת בואו בברית אלקים *

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org למען הורהו.
ע"י חיים תש"ע

- * את הדרך אשר ילך בה ושביל האושר
- * מיום היותו בן שלשה עשר שנה ה' יחיהו
- * ולמען הודיעו שכל מעשה ה' על יושר
- * וכל פעולותיו טובות. כי פעלן למענהו

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

פה עיר מישקאלטין

לפרט

הקונה בחכמה ומזמה • טובה מבכסף

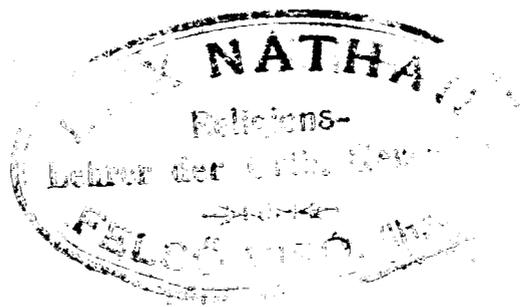
שנת 9 תקס"ג

166
הוא יענין על יום הקדש

Handwritten signatures and scribbles at the bottom left of the page.

שיר ידידות

לאדוני ידידי הנגיד המפורסים כהרר **משה** כ"ץ
ה' יחיהו ויעמידהו עדי נצח יפרח באושר ובהכמה
כשושן על יבלי מים. ע"ז הגבירה מרת **רבקה** תח"י ❖

משה !

ילד ביפיו תחזנה עיניך
ילד שעשועים הנותן ריח
תגל נפשיך . ויגל לבך
על הפרה בביתך פורה

אלהים היושב בשמי שמים
ברך ברכך בהזון ועושר
תסיר בעשרך דמעות עינים
כי העושר אין בלתי האושר

אכן גם אנשים זולתך
הנה הנם אספו קנינים
דבר זרה לך לבדך
בכסף וזהב לא יקנוהו הקנים

דבר זה בנך מאיר הנעים
בדרכי התורה והחכמה
נגד מלכים חכמים ושועים
ברב בינתו ! - הלוך ילך

X

משאיר אחריו עונג בנפש
נעימת כנור לאיש השומע
ולב נאנח ימציא נופש
איש השומע עמו משתעשע

אכן אתה! עין נחמד נטערת
יסיר ממך יגון ושהרת
ישישו מעיך על פרו עתה
כי נעמו מאוד ומלאים נחרת

ואת אשתחזן! רבקה בת ניסן
חלקך מה נעים גילי ושמדתי
בשמחתך לכל העולם יה' ששון
כיה' גמל אך לך לבד כי

פרי בטןך הביטי מה יפדה
מה נהדר בתבונה ודערת
על הנער הזה כולם צופדה
נתן אמרי שפר לאוזן השומעת

87652

γ

כשם אביו. תשוה לו חכמתו
יען כבר עתה היא כפורחת
אנא אלהי! הגדל יפער
עדי נצח. תהי זורחת

קום משה! קחנו בזרעותיך
שקה לו! ולכל בן עבר הראתו
היש מהר ילמדו ממעשיך
ילמדו גדל בניהם כמודות

זה פריך; אשר הולדת
ובגן התבונה מנעוריך שתלתו
כסף וזהב לא החסרת
ובהשק הלמוד הרגל הרגלתו

לקחת לו מורה אחר מורה
זה ידנו דעה. זה יביננו שמועה
ותחת ההבל בבנים פורה
בו הושבת חכמה ודעה

ממך יראו. וכן ידעו ידע
העושר לברו. ורבות קנינים
לא ישבחו. מחכם השומע
גם לא יועילו באחרית השנים

אך בן חכם! ומבין דעה
נחמד למראה. ונועם לנפש
ובן כסיל. מעלד, כעס
גם כי יזקין. גורש רפש

אבות ישרים! זאת ברכתי
אך דעו כי בלבי כפלי
קחזה! בתם לבי לכם הבאתי
ותפלת דוד תענה מן השמים

הכילות
הנדיבות
צדקה
הרשע

הכילות

מאיך תבואי רעיתי. ועד אן תלכי? -
מדוע למרחקים שמת פעמיכי? -

הנדיבות

ואיך ידעת כי למרחקים הלכתי
הכי נביאה את? זאת לא ידעתי

הכילות

אל הנרי בי חצי חמתך רעיתי!
כי לא להכעיסך יהלום בארתי
וכמוע יחזרה אפך עלי? -
החזריישי רגע! ושמעי לקול מלי.
הלא ידעת התהלכי בבית הקצינים
ואלי יטירו המונים המונים
כל עוד תספה עשרם וחמדתם
כל עוד תתחזק לי אהברגם.
אכן במחוז אשר אתה הזלכתי
תמול גם שלשום לא היתי קורבן?
למה תחזרה? למה נפלו פניך?
אמרי איזו דרך דרכו פעמיך? -

את וְלֹדֵד הַדְּשֵׁעַ! בַּת בְּלִיעֵל!
 כָּל דְּבָרֶיךָ הֵם בְּמַרְדֵּד וּבְמַעֲלֵל
 עֵתָה תִּקְרְאֵינִי רַעֲיָתִי! תִּמְתִּי!
 וּמֵחֵר הִנֵּה מִבְּקִשְׁתְּ אֶת מִפְּלֹתִי
 הִנֵּה בְּמַדִּינֹת הַגֵּר סָבִיב הַלְכָתִי
 עָלַי הָרִים וּגְבֻעוֹת דְּרוֹךְ דְּרָכָתִי
 וּבְבוֹאֵי לְבֵית עֲשִׂיר לְמִצּוֹא תִּזְחַלֵּת
 חֵישׁ מֵהָר סוּגְרִים אֶת הַדְּלֵת
 אֶת יוֹשְׁבֵת בֵּין קִצְיָנִים וְרֵאשִׁים
 כִּי בַחֲלָקוֹת לְשׁוֹנֵךְ תִּפְתִּי הָאֲנָשִׁים
 עָלַי תִּרְמִית וְרֵעוֹךְ הַעֲדָבְרִי
 עֵד כִּי יִרְדְּפוּנִי בַחֲמַת קָרִי
 וְהִנְנִי כְּגֵר בְּאֶרֶץ שׁוֹמְמָה וּבִתְהָ
 וְאִין אִישׁ מֵאֶסֶף אֹתִי דִּבְיָרְתָה:

ה'רשע אל נדיבות

שימי יד לפה! ה'יש רחמי עלי! ~~ה'סתר~~
את קולך שמעתי. ואת גדל החרו.
עוד התגא? הלא כבר נשכחת.
ה'יש לך עוד אסוף שמן וצפחרת?
בהכלי עשיר אינך קוננת.
במלונת הל ואביון את שוכנת.
לי ולבתי. עושר שמחה ומנוחה.
על ראש כלות. כתר מלכה.

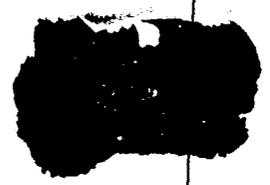
הצדקה אל כלות

ואת כלות המרשעת החרושי!
ובמקום נדיבות אל רגשי.

אל נדיבות

אל תוסיפי בתי דבר עוד מלה
הן אמה ה' ידעת מלה
לכה עמדי בתי. ולי ספרי
את כל מוצאותיך. דברי נא דברי;

הן לזאת יורדות המעוררי.
 על אשר בגדו בי בני ובנורי.
 תחת היותי מקדם גברת הלכבוד
 הנני עתה כצאן בארץ תלאובות.
 הכילות המרשעת הזאת גוברת
 גדלה ופורה חרת כנפן אדרת.
 ומקום הכילות שמרה הרשע
 להדיחני בלי עון ופשע.
 עתה אחרי כל יגיעתי
 מבני עליה מרתי מספר מצאתי
 בם מצאתי מר גוע ונופש
 לולי הם מרתי מדאבת נפש.

צדקה

נכמרו מעי — ברחמי עליך
 מי הם האנשים נושאי פניך?
 בני נא אותם הישרים בלבותם!
 איפוא הם? איה מקום תחנותם?

מתי מספר הם . כאשר אמרתי
ושמות כלם אמנה לא ידעתי .

אך פה עיר מישקאלסין מצאתי איש שמו משה יעקב
בו מצאתי לב ישר . ואין בו רמה ועקוב
אצלו אנכי אמוז . ולפניו משהקרת
מנעוריו נפשו לי משרהקרת .
הוא יכבדני נגד זקני עמי וזה זמני
ולא יאצל מני כל משאלות עיני .

צדקה

אשר יך ברתי — אשר יך! —
ידעתי את האיש ואת ישרו
ידעתי כבוד נפשו ורוב עשרו .
אף אנכי מאז בלבבו שוכבת —
ומשדי אהבתי נפשו שואבת .
חדלי עתה מראוג יוצאת ירכי !
האיש הזה יגמול תמיד בעד כי
הוא יתעב הכילות . והרשע עמו אלקום
כי נדיב הוא . ועל נדיבות יקום . —

שיר תודה

מתלמידי הב"ח מאיר יחי'

לכבוד

אביו היקר כ"ה מ"שה כ"ץ ראטה

נפשי לשיר לך. אבי הישר חפצה.

כל מחנה רעיוניה וסעפיה תקבוצה.

הגד אהבתך. ולהביע תודה תיה. —

האני הקטן כי טוב אתה אעידך ?

האוכל הדר אותך. מבלי המעט ערכך?

אך יהי כזה - תשיר נפשי: תגלה מצפונייה! —

טבע האדמה. הוציא זרועיה בה נזרעו

תחת זרע אחד. אלפי אלפים מנו יצאו

למען השב גמול לעובדיה; שלם משכרתמו

כזלב. אם בהסדר וטוב איש ימלאהו

יביע תודות לו; ממעמקיו ברך יברכהו

יזכור הגמולותיו לעד; בל ישכחמו!

מנעורי אהבתני נפשך; בצלך שמרתני

כגן מטל שמים; מחסרך הרותני

זרע היושר. על תלמי לבי זרעתי

הודות לך על זה אביקר! נפשי שוקקת

אנא קחה מנחתי זאת. רוחי לך מורקת

כי כפלים היא בלבי. זאת אבי! זרעתי

וְאַתָּה הָעֵלְיוֹן עַל כָּל . יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם .
שׁוּרָה! לְבִי יִזַּל דְּמִעוֹתַי פְּנַחֲלִי מַיִם
לָךְ הַמְטִיב לְכֹל! לָךְ לְתוֹדָה אֲבִי אֲמוֹ
תְּשׁוּקוֹת לְבִי רַבּוּ מְאֹד בַּל אֹכֵל הוֹרִיעַ .
אַתָּה תִּדְרַעם; גְּלוּיֹת הֵם לָךְ אֵל מוֹשִׁיעַ .
תְּשׁוּקוֹת צְדָק הֵם -- נָא אֱלֹהִים! צוּרֵי מְלֵאמוֹ *

כַּאֲשֶׁר הִבֵּט אֶל אֹר הַשָּׁמַיִם בְּצַדִּיקִים
בַּל יוֹכֵל אָדָם -- תִּכְהַיְנָה כֹּל הָעֵינִים .
כֵּן סִפֵּר חֲסִדִּיק פְּרוֹזוֹתֵי הַתְּרַעַלְפִּנְדָּה
הַחֲרִישׁ בַּל אֹכֵל; רוּחֵי הוֹדוֹת לָךְ מִלְּאֵדָה
תִּיטֵב לָךְ תְּפִלַּת נַפְשִׁי . דַּהֲבָה מִבִּיאֵדָה
הַבִּיטָה אֲזַכְּרוֹתֶיהָ . מִנָּה לָךְ תּוֹבֵלְטָה!

אֲבִי יִקַּר נְתַת לִי ה' אֲשֶׁנִּים רַבּוֹת הַחִידוֹ !
הַגִּדֵּל הַצִּלַּחְתּוֹ ! שִׁפְעַתְךָ הָאֵצֶל עֲלִיהוֹ !
אֶת לְבוֹ יָדְעָת . כִּי הוּא אֹהֵב הַיּוֹשֵׁר
מִזֶּם הַלִּדְתִּי . בְּדַרְכֶיךָ דַּהֲוֵל יִכְבֵּי
דַּעַת פְּרָלְךָ ; הַפֵּר מִפְּלֹאוֹתֶיךָ לְמִדְּבִי
הַרְבֵּה מִשְׁכַּרְתּוֹ אֵל ! תֵּן לוֹ עוֹשֵׁר וְאוֹשֵׁר !

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

RESEARCH REPORT

NO. 1000

BY

ROBERT M. HARRIS

AND

JOHN D. COOPER

CHICAGO, ILLINOIS

1955

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

ALL RIGHTS RESERVED

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

520 EAST 58TH STREET

CHICAGO, ILLINOIS 60637

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

16-58801-1

כ"ו נתת אחיכר סמך לך
שם למה

אשר

פְּתַחוּ שַׁעְרֵיכֶם . בּוֹאוּ יִשְׂרָאֵל . קְרֵאוּ יְרֵעוּבְתֵי
בְּמִדְבַר יְנוּעִים . מְטִיבֵי טַעַם . יַחְדָּיו מְלֹוֹרְתֵי
לִבִּי כּוֹסֶף . וְרוּחֵי אֲזִסְיָה . זְלִיחֵי כְּלִיזָרְתֵי
עַט סוּפֵר מְהִיר . כְּשֶׁחַק בְּהִיר . יַחְדָּיו נְגִינּוֹרְתֵי

- אכן! אתה היוצר מתמיד ונצור .
- ידעת אז . כימקור מחמד לבי הבל .
- ידיעתך נכונה . תמיד טהור וצח .
- ברגע אחת . תראה את היושר והעול .

- כי הנה עתה בחלוקה חלק מרהזמן .
- לבי לדבר אחר ל חושק וכוסף .
- אולי גם תדע אתה : עתה אל נאמן .
- כי מחר את תשוקתיזאת . אכלה ואשסף .

- אםבן הוא . למה זה . אנכי מתלונן .
- למה ! אזעק חמס . על לא חמס .
- מדוע בצר לי . אבכרה ואקונן .
- למה ! בהתברך לבי . אשיר כתחמס .

- כפר נא שדי . אם רחטאתי הפעם .
- כי יצר לב אנוש . אנוש ומשחית .
- אך בך אבטח מעתה . בך אבקשנועים .
- זולתך . שמחה תוגה . פרי נחמד שחית .

והנה עתה אקרא את כל ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל
ועתה אקרא את כל ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל
ועתה אקרא את כל ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל

ועתה אקרא את כל ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל
ועתה אקרא את כל ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל

ועתה אקרא את כל ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל
ועתה אקרא את כל ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל

ועתה אקרא את כל ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל
ועתה אקרא את כל ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל

אשר בהול ונחפז בעניניו
אשר דוחה דבר יום למחרתו
זה האיש מבלה ימיו ושניו
ולא יעשה מאומה בעשורתו

הוא! זה יחידו ויחידו חיים! זהו ה' אלהי ישראל! זהו ה' אלהי ישראל!
הוא יחידו ויחידו חיים! זהו ה' אלהי ישראל! זהו ה' אלהי ישראל!
הוא יחידו ויחידו חיים! זהו ה' אלהי ישראל! זהו ה' אלהי ישראל!
הוא יחידו ויחידו חיים! זהו ה' אלהי ישראל! זהו ה' אלהי ישראל!
הוא יחידו ויחידו חיים! זהו ה' אלהי ישראל! זהו ה' אלהי ישראל!

הוא יחידו ויחידו חיים! זהו ה' אלהי ישראל! זהו ה' אלהי ישראל!
הוא יחידו ויחידו חיים! זהו ה' אלהי ישראל! זהו ה' אלהי ישראל!
הוא יחידו ויחידו חיים! זהו ה' אלהי ישראל! זהו ה' אלהי ישראל!
הוא יחידו ויחידו חיים! זהו ה' אלהי ישראל! זהו ה' אלהי ישראל!
הוא יחידו ויחידו חיים! זהו ה' אלהי ישראל! זהו ה' אלהי ישראל!

דוד בלומענטהאל

פנתאליא
מחלקת המחקר והחינוך
המרכז הלאומי לחקר
המזרח התיכון
ירושלים

פנתאליא
מחלקת המחקר והחינוך
המרכז הלאומי לחקר
המזרח התיכון
ירושלים

פנתאליא
מחלקת המחקר והחינוך
המרכז הלאומי לחקר
המזרח התיכון
ירושלים

פנתאליא
מחלקת המחקר והחינוך
המרכז הלאומי לחקר
המזרח התיכון
ירושלים

LIBRARY
Theological Seminary
Jerusalem

04704